

27-06-2012: PRESSEMEDDELELSE FRA SFI

BRED TILFREDSHED MED FASTHOLDELSESCENTER

Både arbejdsgivere, fagforeninger, kommuner og forsikringsselskaber er glade for den støtte, Arbejdsskadestyrelsens Fastholdelsescenter giver til arbejdet med at hjælpe en borger, der er blevet ramt af en arbejdsskade – men der er stadig udfordringer, viser en ny rapport fra SFI.

Arbejdsskadestyrelsens Fastholdelsescenter blev stiftet i 2008 for at styrke indsatsen for at fastholde arbejdsskaderamte danskere på arbejdsmarkedet. Og centeret har overvejende gjort en positiv forskel, vurderer de professionelle parter i arbejdsskadesager: arbejdsgivere, kommuner, fagforeninger og forsikringsselskaber.

Det viser en ny rapport fra SFI, som Arbejdsskadestyrelsen har bestilt. Rapporten bygger på interviews med i alt 20 personer fra de fire aktører, der alle har samarbejdet med Fastholdelsescentret om konkrete sager.

Rundbordsamtaler og midlertidige afgørelser

De interviewede fremhæver især muligheden for rundbordsamtaler, hvor alle parter – også den arbejdsskaderamte selv – kan vende situationen med en medarbejder fra centeret. Vigtig er det også, at centeret har mulighed for at træffe midlertidige afgørelser om erstatning, der kan sikre at borgeren ikke havner i et økonomisk tomrum på grund af arbejdsskaden.

"I dag er det frivilligt, hvorvidt parterne vil inddrage Fastholdelsescenteret i en sag. Med baggrund i vores resultater kan man spørge om det ikke ville være en fordel, at centret blev inddraget i alle de alvorligere arbejdsskadesager," siger seniorforsker Helle Holt, der er en af rapportens forfattere.

Regelsammenstød og interessekonflikter

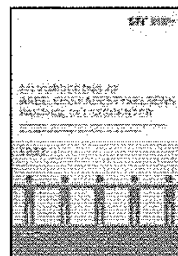
Centret løser dog ikke alle udfordringer, fremhæver interviewpersonerne. Der kan stadig opstå konflikter mellem reglerne i fx arbejdsskadeloven og sygedagpengeloven, som kan give problemer for den arbejdsskadede. Centeret ændrer heller ikke på, at parterne i en sag naturligt har forskellige interesser, som også kan give anledning til konflikter.

Yderligere oplysninger: Videnskabelig assistent Klara Nilsson, tlf. (mobil) 33 48 09 36

Udgivelse: Klara Nilsson og Helle Holt: *En vurdering af Arbejdsskadestyrelsens Fastholdelsescenter – kommuners, fagforeningers, arbejdsgiveres og forsikringsselskabers erfaringer med Fastholdelsescenteret*. SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, 12:17

Udgivelsesdato: 27. juni 2012

Omfang/pris: 96 sider / vejl. pris kr. 90,- inkl. moms.

[Læs resumé »](#)

[Bestil / download rapport »](#)

[Tilbage](#)

RESUMÉ: EN VURDERING AF ARBEJDSKADESTYRELSENS FASTHOLDELSESCENTER – KOMMUNERS, FAGFORENINGERS, ARBEJDSGIVERES OG FORSIKRINGSSKABERS ERFARINGER MED FASTHOLDELSESCENTERET

Bestil /
download
rapporten »

Fastholdelsescentret blev etableret af Arbejdsskadestyrelsen i 2008 med det formål at øge kvaliteten af sagsbehandlingen rettet mod arbejdsskaderamte borgere, der står i fare for at miste tilknytningen til arbejdsmarkedet. Dette gør Fastholdelsescentret typisk ved at identificere de sager, hvor arbejdsmarkedsfastholdelsen er truet, ved at opbygge et samarbejde med kommunerne, ved at deltage i rundbordssamtaler samt træffe midlertidige afgørelser, der kan afklare den økonomiske situation for den skadelidte.

SFI er blevet bedt om at beskrive fire centrale aktørers vurdering af centrets indsats. De fire aktører er: kommunerne, forsikringselskaberne, fagforeningerne samt arbejdsgiverne. I alt er 20 personer blevet interviewet. Alle interviewpersoner har været inddraget i en eller flere arbejdsskadesager, hvori Fastholdelsescentret også har været inddraget.

BEDRE MYNDIGHEDSSAMSPIL

Arbejdsskadesager er ofte komplicerede sager. Der er et juridisk spor, hvor flere lovkomplekser indgår (sygedagpengeloven, arbejdsskadesikringsloven samt erstatningsansvarsloven), og der er et fastholdelsesspor, hvor sigtet er at fastholde den skadelidte på arbejdsmarkedet i det omfang, det er muligt.

Fastholdelsescentrets rolle er i den forbindelse at bygge bro mellem det juridiske spor og fastholdelsessporet til gavn for den skadelidte.

De fire aktører vurderer, at Fastholdelsescentret mestrer denne brobygning, men påpeger dog også, at centret ikke kan løse de regel- og interessesammenstød, der kan opstå, og som af aktørerne kan opleves som direkte barrierer for fastholdelse af den skadelidte på arbejdsmarkedet og dermed for selvforsørgelse.

Enkelte af de interviewede fagforeningsrepræsentanter har for eksempel oplevet, at den skadelidtes forsørgelsesgrundlag er blevet forringet på grund af en midlertidig afgørelse, der betød et ophør af sygedagpenge. En af de interviewede arbejdsgiverrepræsentanter har ligeledes oplevet, at arbejdsgiveren ikke bliver hørt ordentligt om mulighederne for fastholdelse, fordi kommunen har en økonomisk interesse i at få den skadelidte i gang så hurtigt som muligt.

RUNDBORDSSAMTALER GØR EN FORSKEL

Kommunen kan invitere Fastholdelsescentret til rundbordssamtaler, hvor også kommunens sagsbehandler, arbejdsgiveren, fagforeningsrepræsentanten og selvfølgelig skadelidte kan deltage.

Rundbordssamtalen har til formål at skabe afklaring for den skadelidte med hensyn til forsørgelsesgrundlag og arbejdsfastholdelse. Fastholdelsescentrets deltagelse betyder for eksempel, at der i forlængelse af mødet kan tages juridisk bindende beslutninger om erstatning, at der er en faglig ekspertise vedrørende arbejdsskadesager til stede, og at der via Fastholdelsescentrets medarbejder også er en kontakt til forsikringselskabet.

Kommunerne oplever, at centrets deltagelse betyder, at den skadelidte borger får en hurtigere økonomisk afklaring i forhold til arbejdsskadesagen, hvilket giver borgeren mere ro til at tænke på tiden efter arbejdsskaden og eventuel

arbejdsmarkedsdeltagelse.

Arbejdsgiversiden er en vigtig deltager med hensyn til arbejdsfastholdelsessiden. Tre af de fire interviewede arbejdsgiverrepræsentanter oplever imidlertid at blive involveret for lidt, men de billiger centrets deltagelse, fordi det har en ekspertise, der er gavnlige for alle deltagerne.

De interviewede fagforeningsrepræsentanter finder også, at centrets deltagelse kan være nyttig. De mener for eksempel, at centret spiller en vigtig rolle med hensyn til oplæring af kommunernes sagsbehandlere i arbejdsskadesager, så mulige regel- og interessesammenstød kan minimeres.

KOMPLEKSE SAGER – FORSKELLIGE INTERESSER

Arbejdsskadesager er komplekse sager, og de involverede aktører har forskellige interesser i en sag. Kommunerne har interesse i at få den skadelidte væk fra sygedagpenge og – via for eksempel arbejdsprøvning eller revalidering – tilbage i en situation, hvor personen bliver selvforsørgende.

Forsikringsselskaberne vil gerne medvirke til en fastholdelsesindsats, hvis selskaberne kan se, at det kan betale sig økonomisk. Et forsikringsselskab er en forretning og vil derfor altid foretage en økonomisk vurdering.

Arbejdsgivernes interesse vil primært være knyttet til muligheden for at fastholde den skadelidte medarbejder i beskæftigelse – både for at fastholde kompetencer og erfaring og for at sende et signal om social ansvarlighed til de øvrige medarbejdere og omverdenen.

Fagforeningsrepræsentantens interesse er at støtte den skadelidte i, at der sikres et værdigt forløb og et økonomisk forsørgelsesgrundlag. Interviewpersonerne vurderer, at Fastholdelsescentrets medarbejdere i stor udstrækning mestrer at balancere mellem de forskellige interesser.

Opsummerende kan man sige, at Fastholdelsescentret bidrager med:

- Juridisk beslutningskompetence
- Fastholdelseskompetence
- Brobygning mellem det juridiske spor og fastholdelsessporet
- Ekspertise i arbejdsskadesager
- Brobygning mellem de forskellige interesser og den skadelidte.

BRUGEN AF FASTHOLDELSESCENTRET ER FRIVILLIG

Alle involverede parter kan henvende sig til Fastholdelsescentret med en anerkendt arbejdsskadesag og dermed få glæde af centrets ekspertise, men ikke alle involverede aktører kender til eller involverer Fastholdelsescentret, og det er da også frivilligt at anvende centrets ekspertise.

Når nu der er relativ enighed blandt interviewpersonerne om, at det er en fordel at få Fastholdelsescentret ind over en arbejdsskadesag, så kan man anføre, at det er ærgerligt, at centret ikke medvirker i alle anerkendte arbejdsskadesager.

Dette ville dog nok kræve en formalisering af samarbejdet mellem Fastholdelsescentret og de øvrige interesser i en arbejdsskadesag. Til gengæld vil alle borgere med en alvorlig arbejdsskade kunne få glæde af Fastholdelsescentrets kompetencer